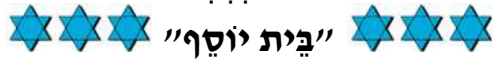

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn YN.11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אליהו לוי

מקום: חגיגה הפטרה: ויקרא ימי דוד

פרשת ויחי

י"ד בטבת תש"פ עלון מספר 1013 11 בינואר 2020

הדלקת נרות 29: 4 * שקיעה 47: 4 * מנחה ליל שבת 35: 4, ואח"כ שיר השירים

שחרית שבת 15: 8 * מנחה שבת 10: 4 * מוצאי שבת 30: 5, וע"פ רבנו תם 00: 6

זמן טלית 23: 6 * שעה זמנית 00: 56 * עלות השחר 12: 6 * גץ החמה 19: 7

מנחה חול 40: 4 * ערבית מנגן מקדם 15: 4 * צאת הכוכבים 25: 5

סוף קריאת שמע 00: 9 * סוף זמן עמידה 56: 9 * חצות היום והלילה 03: 12

נא לא לעין בעלון זה בשעת התפילה וקריאת התורה

קנה אותו ממך, אמר עשו: נכון שמכרתי לו חלקי, איזה חלק הפי שניים שמגיע לי שאני בכור, אבל החלק הפשוט מגיע לי בהיותי בנו של יצחק. אמרו לו: הן מכרת לו את כל השייך לבכורה כולל הפי שניים של הבכורה. והיה שם חושים בן דן שהיה חרש ולא הבין מה קורה שם, וראה שמעכבים את ארונו של יעקב להיכנס למערה, מיד נטל מקל בידו ונתן לעשו מכה גדולה על ראשו עד שנפל מת וראשו התגלגל ונכנס למערה, ובזה נתקיימה נבואתה של רבקה שאמרה: למה אשכל גם שניכם ביום אחד, על אף שלא מתו ביום אחד, אבל נקברו שניהם באותו יום והי' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

1 - ראינו שתי פעמים שהקדים הפסוק את זבולון ליששכר, בברכת יעקב ובברכת משה, ואף על פי שיששכר הוא גדול מזבולון, אלא בא ללמדנו: הואיל וזבולון תומך ביששכר בשביל לעסוק בתורה, מעלתו יותר גבוהה מבן התורה עצמו, וזוכה בשני עולמות בעולם הזה חי ברווח ובעולם הבא, כמו יששכר שעסק בתורה. וכל שכן אם התומך גם כן קובע עתים לתורה אחרי זמן העסק שכרו כפול ומכופל. (ספר השיחות)

2 - „בן יברך ישראל לאמר ישימך ה' כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה” למה אמר שניהם אפרים ומנשה? לפי שכל אב חייב ללמד את בניו תורה ויראת שמים, ונוסף לזה צריך גם ללמד דרך ארץ ונימוס ומנהגו של עולם, שיהיה מעורב בין הבריות, ויתנהג בכבוד כלפי בני

מיום שנפטר יעקב אבינו התחילה גלות מצרים. איך היה? יוסף השליט והמשנה למלך מצרים, נכנע לפני פרעה, כי רצה לקיים את צוואתו של אביו לקבורו בארץ כנען, ועל כך הוכרח יוסף לבקש רשות מפרעה, ולא ישירות מפרעה, אלא הלך ודיבר עם הממונה על בית פרעה שידבר ויבקש בעבורו מהמלך לעלות ולקבור את אביו. אז פרעה נתן לו רשות, ומאירוע זה נבין כי אז הגלות התחילה. כל גדולי המלכות השתתפו בהלוויה, וענן כבוד מאוד היה הולך לפני הארון, והשכינה הופיעה שם והיו המלווים הולכים ובוכים אחר ארונו. ובאו בני עשו ובני ישמעאל ובני קטורה לערוך מלחמה עם השבטים, כשראו את כתר יוסף תלוי בארונו של יעקב, ירד כל אחד מסוסו, והורידו את כתריהם מראשיהם ותלו אותם בארון יעקב, ואפילו החמורים והסוסים בכו על מות יעקב. וכשהגיעו ל„גורן-האטד” עשו הספד. מדוע לא עשו במצרים? לפי שבמקום שצדיק חי בו, יש טובה וברכה למקום גם אחרי פטירתו וכל המצרים שהלכו ללוות את יעקב, איש מהם לא מת, ולא חלה ולא סבל ייסורים באותה שנה. כי דבר גדול הוא אם אדם מתאבל על פטירתו של צדיק גדול ועוסק בהספדו. וכשהגיעו למערת המכפלה, בא עשו וערער ואמר: זה המקום הנקרא קרית ארבע, על שם ארבעה הזוגות הקבורים שם, איש ואשתו. וכיוון שכבר נקברה שם לאה, נמצא שהמקום הפנוי היחיד שייך לי, שבחלקו של יעקב נקברה שם לאה, אמרו לו השבטים: אבינו יעקב

אדם. אפרים שהוא בבחינת תלמיד חכם בלימוד תורה. אבל מנשה הוא בבחינת איש בעל עסקים ומלומד בענייני עולם הזה ודרך ארץ, ונימוסי בני אדם. וצריך אדם לאחוז בשתי מידות אלה כבחינת מנשה וכבחינת אפרים. (כתב סופר)

היסטוריה בקצרה: ימי חורבן 68 למנינם

מבצר מצדה בנוי על סלע רחב ידיים וגבוה מאוד וסביבותיו צוקים תלולים אל תוך תהומות שלא תעבור בהן רגל כל חי, רק שני משעולים צרים עולים אליו בשיפוע הסלע, אחד המשעולים הוא צר ומתפתל פעמים רבות, ובאורך שלושים ריס הוא עולה וידוע כל ריס אורכו 128 מטר וסך הכל $128 \times 30 = 3840$ מטר. עד כיפת הגבעה שהיא מישור רחב. והעולה בדרך הזאת צריך להתחזק על עומדו, באחת מרגליו חליפות, כי המוות נשקף לקראתו, לפי שמשני עבריו פוער תהום עמוק את פיהו, והמשעול השני הוא העולה מצד מערב, ונקל קצת יותר לעבור בו, והוא הניכר בהר עד היום הזה, אלא שגדרו אותו במגדל הבנוי במקום צר, במרחק אלף אמה מראש הגבעה, והיה קשה לפסוח על המגדל או לכובשו. יונתן כהן גדול בנה לראשונה את המבצר במקום הזה וקרא לו מצדה. ואחרי כן שקד הורדוס המלך מאוד לחזקו. והוא יסדו והכינו לעצמו לעת מצוא. למצוא שם מנוס מפני הרעה הצפויה עליו מאת היהודים, שהרע להם יותר מאשר הרעו מושלים נוכרים. ומאת קליאופטרה מלכת מצרים אשר לטשה עינה על ארץ ישראל כולה. ודאג הורדוס להמציא מחיה למתיישבים שם, ואדמה דשנה ופורייה ביותר היה ראש ההר, והכינה לעבודת האדמה לזרוע בה כל מיני ירקות ופירות, למען לא יגוועו ברעב כל החוסים במבצר.

הדרך לרפואה ולבריאות:

לחץ דם, הינו הלחץ שמפעיל הדם על דפנות כלי הדם בעת שהלב מתכווץ. ישנם שני ערכים במדידת לחץ הדם – „סיסטולי ודיאסטולי“. הערך הנקרא סיסטולי הוא הלחץ הגבוה הנמדד בזמן שהלב מתכווץ על מנת לשלוח את הדם לעורקים. הלחץ השני הנקרא דיאסטולי והוא הלחץ הנמוך בזמן שהלב במנוחה לאדם בוגר ובריא. טווח

הנורמה הוא בסביבות 120/80 כלומר 120 סיסטולי ו 80 דיאסטולי. כשלחץ הדם הגדול גבוה מעל 130 התוצאה מחייבת מעקב, מכיוון שזה מראה שגם כשהלב במנוחה, עדיין מופעל לחץ על העורקים. יתר לחץ דם היא מחלה הנקראת „הרוצח השקט“ מכיוון שרבע מהלוקים ביתר לחץ דם לצערנו, אינם מודעים לכך כלל. הטיפול הראשוני הוא כמובן ע"י תזונה נכונה לפי הוראות הרופאים שהן מועילות לכל חולה, הן למי שסובל מיתר לחץ דם, והן למי שאינו סובל. תזונה נכונה, דיאטה, מעקב, ופעילות גופנית מבוקרת וקבועה. כל זה חשוב מאוד לשיפור וביקורת המצב הבריאותי. אלא שיש להיוועץ עם רופא, לפני התחלת פעילות גופנית.

דברי מוסר: „ימי השובבים“

ימי השובבים מתחילים ביום שני 13 בינואר עד יום חמישי 20 בפברואר (קודם שבת משפטים) וסימנם השנה ש/ו/ב/ב/י/ם וראשי תיבות הפרשיות האלו: שמות – וארא – בא – בשלח – יתרו – משפטים. וזמן זה הוא יותר מתאים לכל יהודי להתעורר משינת הזמן, ולערוך חשבון נפש, לעמוד ולשאול: מה אני עושה כעת? מה עלי לעשות כדי להתקדם יותר ויותר בדרכי הקדושה והטהרה? ראשית עלי לתקן את החטאים והפגמים שאני פוגם ומפסיד בתמידות, וצריך להשמיע קולו במרום, ולחזור בתשובה שלמה, כי הזמן מתאים לכך. שנאמר: „ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי“ זאת אומרת, קול התפילה צריך להיות בימים אלו, והעצה היעוצה להשלים את התיקון היא התחזקות בלימודי תורה, בשיעורים הקבועים מדי יום בכל מקום. יש כח בלימוד התורה לכפר כ„שעירים“ המכפרים ביום הכיפורים. שנאמר „כשעירים עלי דשא“ מה שעירים הללו באים על חטאת ומכפרים, כך דברי תורה מכפרים על עבירות. עוד נהגו להתענות כל יום שני וחמישי מעלות השחר בבוקר עד (אחרי השקיעה כשלושים דקות) הזמן לקבל התעניות בתפילת המנחה, ערב התעניות, ברכת „שמע קולנו“ או בסוף העמידה אם שכח ויאמר: „הריני מקבל

הראשון לציון: רבי יעקב אלג'זי 1727-1802

אחרי שנפטר רבי גדליה, ונתמנה במקומו הרש"ש, ולמדו אצלו בישיבה שנים עשר תלמידים מובהקים ומובחרים, וכולם התאגדו יחד לאגודה אחת. וחתמו כולם על שטר ההופך אותם לגוף אחד ונשמה אחת. אם על האחד תבוא צרה, מתחייבים כל חבריו להצילו, ולא רק בצרה גשמית, אלא גם על צרת חטא מבטיחים הם להוכיחו. עוד סעיפים בשטר: לא להקפיד אחד על משנהו כלל, ולמחול מיד בכל לב ובכל נפש. ואם אחד יפטר מהעולם ישתדלו כל השאר לטרוח לעשות מצוות ומעשים טובים בעולם הזה כדי להציל את נשמתו, ועוד. על השטר חתומים כל חברי אגודת „**אהבת שלום**” והם: רבי שלום שרעבי בראש ואחר תלמידיו הנאמנים, ביניהם: החיד"א (חיים יוסף דוד אזולאי) – רבי חיים די רוזה – ורבי יום טוב אלג'זי. גדול תלמידיו של הרש"ש היה רבי יעקב אלג'זי. גדולתו ותורתו, האירו לעולם כולו, עומק שכלו ורוב גאונותו משתקפים בספריו החשובים, אשר עד היום הזה עומד עולם התורה עליהם. לבו כלב אחד מן הראשונים היה, ולא נח רבו הרש"ש עד שקרא עליו: „**אבינו, רועינו, קדוש יאמר לו**” מי הוא רבי יעקב אלג'זי? הוא נולד באזמיר שבטורקיה, ובצעירותו עלתה משפחתו ארצה. אביו הראשון לציון רבי ישראל אלג'זי לא נח ולא שקט, עד שבנו יהיה גדול בתורה, ותקוותו לא הכזיבה.

סיפור:

רבי אברהם בחלומו, רואה אחרי כל החבילות והדפים של תורה שלמה נעלמו מעל שולחן בית דין של מעלה, פתאום נכנס מלאך אל אולם בית-דין, והוא התחיל לחפש דבר מה על השולחן שלפני הדיינים, וכשלא מצא אותם, פנה אל נשמת הגאון רבי אברהם שעדיין היה נרעש ונפחד, וישאלהו כדבר איש אל רעהו: דומני שהיו פה לפני שעה קלה סחורות רבות... מסודרות להפליא בתוך ארגזים ושקים נאים, אולי הבחנת להיכן נעלמו? הגאון חש קרבה מיוחדת אל המלאך הזה שמעולם לא ראהו. הוא כנראה בא לכאן כדי להציל את המצב. חש לפתע שמצליח לפרוץ, בבכי

תענית למחר בלי נדר” וקבלה זו מרשה לו לומר „עננו” ביום התענית. ואם לא קיבל, יתענה אבל לא יאמר „עננו” ביום התענית. ועוד צריך לקיים הדברים האלו בכל יכולתו והם: 1 – לחזור בתשובה. 2 – ללמד. 3 – לקרוא תהילים בכל יום ככל יכולתו. 4 – יזהר בנטילת ידיים כהלכתה. 5 – להאכיל עניים. 6 – לאכול משיורי המוציא. 7 – זהירות בברכת המזון. ובשאר הברכות. 8 – עניית אמן בכוונה. 9 – זהירות מלדבר בשעת התפילה שכל המדבר בחזרה ובקדיש ובקריאת ספר תורה דומה לעוון שכבת זרע לבטלה. 10 – יכוון בק"ש ובקריאה טובה מילה במילה. 11 – טבילה במקווה. 12 – לחזר להיות סנדק. 13 – לעלות לס"ת ולקרוא כחזן. 14 – אמירת „**בריך שמי**” בשעת קריאת ספר תורה. 15 – ליתן צדקה בכל יום. 16 – שמירת עונג שבת. 17 – לכבד התורה ולומדיה. 18 – להתפלל בכוונה בבכי וצעקה. 19 – ללמוד משניות. 20 – להזיע בעשיית המצווה. 21 – זהירות במים אחרונים ומיד לברך ברכת המזון. 22 – להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת. 23 – זהירות בתפילין. 24 – להסתכל בתורה כשעולה לספר תורה, וכשמראין לקהל. 25 – לטרוח לעשות שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו. 26 – חינוך בניו לעבודת ה'. 27 – לשמח חתן וכלה. 28 – להחזיר אחרים בתשובה. 29 – להשלים מאה ברכות בכל יום. 30 – להתרחק מתחבולות ומרמאויות. 31 – שלא לדבר לשון הרע. 32 – ללמד סינגוריא על ישראל. 33 – ק"ש שעל המיטה. 34 – יזהר בסעודה שלישית וסעודה רביעית. 35 – וימים אלו ה„**שובבים**” מסייעים לאדם לשוב ולהקדש, והיא העבודה הרצויה לפני ה'. ונקראים ימי רצון, כי בימים אלו התביעה הרבה יותר גדולה משאר ימות השנה, כי אותן נשמות שהיו במצרים נתקנו על ידי שעבוד בחומר ולבנים, ובכל עבודה קשה, עד שנזדקקו והיו ראויים לקבלת התורה על הר סיני לגילוי השכינה. וצריך לשמור את השבתות האלו בקדושה מלאה וימי השובבים מסוגלים לתיקון הפגמים לאיש ואשה, ולחתן וכלה, לבחורים, ומוחקים כל העוונות שעשו וה' יזכה אותנו אמן.

2 – ואלו שאר דברים שהם מוקצים בשבת, ואסור לטלטלם: מקפצת יד משחזת – משקל – נעלי עור – ביום הכיפורים – נעצים – נפה – נר – נשק – סבון ללא צורך – סיגריות – סירים – ספר טלפון – ספרי מקצוע – כלי אפיה ובישול – סרט מדה – עט – עלי הגהה – עפרון – פומביה – פטיש – פינצטה – פלטה חשמלית – פמוטי נירוסטה – פנס – קדרה וכיסויה – קרש גיהוץ – שופר – שמיכה חשמלית – שפוד – שקע מעביר – תבנית אפייה – תפילין – וכל דבר שאינו כלי ואינו מאכל אדם ולא מאכל בהמה ואינו ראוי לשום שימוש בשבת ואסור לטלטלו.

התורמים לעלון זה:

הגברת **רוזיט כהן** ובניה ובנותיה לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן. *** הרב **שמעון גולדשטיין** ואשתו הגברת **שמחה** ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון **אסלאן זיאת** ואשתו הגברת **פרידה** ובניהם לברכה ולהצלחה ומזמינים הקהל לפדיון הנכד שלהם, „**אסלאן**” ביום ראשון 12 לינואר בבית הכנסת SLC ותזכו למצוות אמן. *** האדון **אלביר נוצירי** ואשתו הגברת **ארליט** ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים להאדון **נסים זיאת** ואשתו הגברת **קמו** לשידוך בתם **רשל** מזל טוב ומברוק אמן. *** הגברת **סילי ג'ג'אתי** ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **יהודה ליאון בן ג'מיליה** ע"ה אמן. האדון **צ'רלי קטאן** ואשתו הגברת **מרגלית** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח **אברהם בן סלמה** ע"ה אמן. **משפחת שקלו** לע"נ אדונתם אמם **טוניה מזל בת רחל** ע"ה אמן. *** **משפחת כפיף** לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם **רחל בת זקיייה** ע"ה אמן. *** **משפחת נקב** לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **ג'מיל בן עיישה** ע"ה אמן. *** האחים המבורכים **אהרון ויצחק שרווה** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **שמעה בן בדיעה ורשל** בת **אדל** ע"ה אמן.

הגיעו התרומות לשבוע זה \$750 וההוצאות \$1300 ותזכו למצוות אמן.

www.bethyosef.com

נרעש למרות שהוא כאן כבר לא גוף של בן אדם. ואמר לו רבי אברהם בחלום בא מלאך חבלה ומקטרג לכאן, והפריח בעזות מצח את כל עמלי בתורה, רבבות הדפים, אל הבלתי נודע. ויהי כשמוע המלאך החדש את הדברים הללו, נשתנו פניו למעין כעס, והוא הרים קולו ויזעק ויאמר: איך זה שכאן בעולם האמת, העזו לזלזל ולבטל את לימוד תורתו של הגאון רבי אברהם? וכי אין יודעים כאן בבית דין של מעלה שהתקופה והדורות הללו אינם כמו בדורות הקודמים?

שתי הלכות מהגאון חכם מרדכי אליהו זצ"ל:

1 – כשעומד לתפילת העמידה, יכוון רגליו זה אצל זה כאלו אינן אלא אחת, להדמות למלאכים, ואם אינו יכול להצמיד רגליו מאיזו סיבה שהיא, ישתדל להצמיד לפחות את אצבעות הרגליים. ויכוף ראשו מעט ויסגור עיניו שלא יסתכל בשום דבר, טוב להתפלל מתוך הסידור, ולא יסיר עיניו מן הסידור, ואם אין סידור בידו, יניח ידיו על לבו, ימינו על שמאלו, ויתפלל באימה ובהכנעה כעני העומד בפתח.

2 – יתפלל כל אחד כפי הנוסחא שלו, הן אשכנזי הן ספרד, וכולם יסודתם בהררי קודש, אבל לא יערב תיבות מנוסחא לנוסחא אחרת, אין להוסיף או לגרוע. וכשיש ציבור מעורב מנוסחאות שונות, יתפלל החזן בנוסח התפילה שהוא רגיל בו, ואם כל הציבור מתפלל בנוסח מסוים, אז יתפלל החזן בציבור באותו הנוסח הקבוע באותו ציבור ובאותו מקום, ותפילת הלחש יתפלל החזן כמנהג.

דינים:

1 – מה טעם לאכול דגים ביום השבת? לפי שהדג הגדול שרודף אחרי דג קטן לבולעו, אינו יכול לבולעו לפי שזנבו של הנרדף אינו יכול להיכנס בפיו של הרודף, אלא מה עושה ה' לפרנסו? שולח לו דג אחר שבא מלפניו כנגדו ונכנס ישר לפיו, וזה מלמדנו מי שרודף אחר הפרנסה ומחלל שבת, אינו משיג כלום, אבל אם שומר שבת ה' דואג לפרנסתו ושולח לו בלי חילול שבת, וגם נלמד שאין לאדם לרדוף אחר מה ששייך לחברו כי אין משיגו, ומה ששייך לו יבוא לקראתו בלי לנגוע בחברו (תפארת השבת).